

Ang Libingan

Nagsabi ang Sugo (SAS): *Tunay na ang tao—kapag inilagay na sa libingan nito, tinalikuran na at umalis na ang mga nakilibing sa kanya—tunay na siya ay talagang makaririnig sa mga yabag ng mga sapin nila sa paa. Pag-katapos ay pupuntahan siya ng dalawang anghel at pau-upuin nila siya at magsasabi sila sa kanya: Ano ang sina-sabi mo noon sa taong ito (si Muhammad)?* Nagsabi pa siya (SAS): *Tungkol naman sa Mananampalataya, mag-sasabi ito: Sumasaksi ako na siya ay Lingkod ni Allah at Sugo Niya. Kaya may magsasabi sa kanya: Tingnan mo ang luklukan mo sana sa Impiyerno, pinalitan ni Allah alang-alang sa iyo ng isang luklukan sa Paraiso.* Nagsabi pa siya (SAS): *Kaya kapwa niya makikita ang dalawang ito. Tungkol naman sa tumatangging sumam-palataya o nagkukunwaring sumasampalataya ay may magsasabi naman dito: Ano ang sinasabi mo noon sa taong ito (si Muhammad)? At magsasabi ito: Hindi ko alam; sinasabi ko noon a ng sinasabi ng mga tao. Kaya may magsasabi: Hindi mo nalaman at hindi mo sinunod ang patnubay? Pupukpukin siya ng mga martilyong bakal ng isang pukpok kaya mapasisigaw siya ng sigaw na maririnig ng anumang nasa malapit sa kanya maliban sa tao at jinní.*

Ang pagbabalik ng kaluluwa sa katawan sa loob ng libingan ay ilan sa mga bagay hinggil sa Kabilang-buhay na hindi matatalos ng isipan ng tao sa daigdig. Nagkaisa ang mga Muslim sa paniniwala na ang tao ay pagiginhawahin sa libingan niya kapag siya ay isang Mananampa-lataya na karapat-dapat palasapin ng kaghawahan, o pagdurusa kapag siya ay karapat-dapat palasapin ng pagdurusa. Nagsabi nga si Allah (40:46): **Ang Apoy, idadarang sila roon sa umaga at gabi. Sa araw ng pagsapit ng Huling Sandali ay sasabihin sa mga anghel: “Papasukin ninyo ang mga kampon ni Paraon sa pinakamatinding pagdurusa.”** Nagsabi naman ang Sugo (SAS): *Manalangin kayo ng pagpapakupkop kay Allah laban sa pagdurusa sa libingan.*

Ang matinong isip ay hindi magkakaila nito sapagkat nakikita ng tao sa buhay sa mundong ito ang nakahahawig ng dinaranas ng nasa libingan. Ang natutulog ay maaaring makadama na siya ay pinagdurusa ng matinding parusa; magsisigaw siya at hihingi ng saklolo ngunit ang kanyang katabi ay hindi makararamdam niyon. Ito ay sa kabila ng malaking pagkakaiba sa pagitan ng buhay at kamatayan. Ang pagdurusa sa libingan ay kapwa sa kaluluwa at sa katawan. Nagsabi nga ang Sugo (SAS): *Ang libingan ang una sa mga yugto ng Kabilang-buhay. Kaya kung nakaligtas siya rito, ang anumang pagkatapos nito ay higit na madali kaysa rito; ngunit kung hindi siya naka-ligtas dito, ang anumang pagkatapos nito ay higit na matindi kaysa rito.* (Itinala ito ni Imám atTirmidhí.) Kaya nararapat sa isang Muslim na dalasan ang panalangin na iligtas siya sa parusa sa libingan, lalong-lalo na bago mag-sabi ng *assalámu ‘alaykum wa rahmatu ‘lláh* sa *ṣaláh*.¹ Gayon din ang pagiging masigasig sa paglayo sa mga pag-suway na siyang unang dahilan ng pagdurusa sa libingan at sa Impiyerno. Tinawag itong pagdurusa sa libingan sa-pagkat ang karamihan sa mga tao ay inililibing. Gayon pa man, ang nalunod o ang nasunog o ang nakain ng mabangis na hayop o ang anumang tulad nito na hindi nalibing ay pinagdurusa o pinalalaspag ng ginhawa sa Barzakh.²

Ang pagdurusa sa libingan ay sari-sari gaya ng pagpuk-pok ng mga martilyong bakal at iba pa. Pupunuin ng kadi-liman ang libingan ng isang patay, lalagan siya ng higa-ang mula sa Apoy, at magbubukas sa harap niya ng isang pinto mula sa Impiyerno. Ang masagwang gawa niya ay magpapakita sa kanya sa anyo ng isang lalaking pangit ang mukha na mabaho ang amoy, na mananatiling kasama niya sa libingan niya.

Ang pagdurusa ay magpapatuloy kung ang namatay ay isang tumatangging sumampalataya o isang nagkukunwa-ring sumampalataya. Ngunit kung ang namatay naman ay isang mananampalatayang masuwayin ay magkakaiba ang pagdurusa ayon sa pagsuway na nagawa at maaari pang itigil ang parusa sa kanya. Ang mabuting mananampala-taya naman ay lalaspag ng ginhawa sa libingan niya sapagkat paluluwagin para sa kanya ang kanyang libingan at pupu-nuin ng liwanag. Magbubukas para sa kanya ng isang pinto patungo sa Paraiso. Makarating sa kanya ang halimuyak at bango nito. Lalagan siya ng higaang mula sa Paraiso. Ang mabuti niyang gawa ay magpapakita sa kanya sa anyo ng isang magandang lalaki na aaliw sa kanya sa libingan niya.

¹ Ang panalangin ito ay: *alláhumma inni a ‘údhu bika min ‘adhábi jahannam, wa min ‘adhábi ‘lqabri, wa min fitnati ‘lmahyá wa ‘lmamát, wa min fitnati ‘lmasihí ‘ddajjál*: O Allah, tunay na ako ay nagpapakupkop sa Iyo laban sa pagdurusa sa Impiyerno at laban sa pagdurusa sa libingan, laban sa tukso ng buhay at kamatayan at laban sa tukso ng Bulaang Kristo.

² Ito ay ang yugto ng panahon sa pagitan ng kamatayan ng tao at muling pagbubuhay.